

தமிழ் ஆவண மாநாடு

Tamil
Documentation
Conference

2013

ஆய்வுக் கட்டுரைக் கோவை

NOOLAHAM
FOUNDATION

நூலகம் நிறுவன வெளியீடு

உள்ளடக்கம்

அரங்கு - ஆவணப்படுத்தலும் தொழினுட்பமும்

1. தமிழ்ச் சூழலில் ஓவியங்களை ஆவணப்படுத்தலும் டிபனிக்காத்தலும்
- முனைவர் ந. வேலுசாமி (பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம்)..... 01
2. Significance of digitization in protecting endangered documents
- முனைவர். ந.கணேசன் (பிரெஞ்சு ஆய்வு நிறுவனம், புதுச்சேரி) 11
3. சமூக வரலாற்று ஆவணங்களை எண்ணிமொக்கலில் புகைப்படக்கலையின் பங்களிப்பு
- எம். சந்திரன் (பிரெஞ்சு ஆய்வு நிறுவனம், புதுச்சேரி) 23
4. பண்டைய கால ஓலை மற்றும் காகித ஆவணங்கள் - பாதுகாத்தலும் பராமரித்தலும்
- வீ.முத்துக்குமார் (பிரெஞ்சு ஆய்வு நிறுவனம், புதுச்சேரி) 31
5. ஈழத்துச் சிந்தமருத்துவ ஏட்டுச்சுவடிகளைப் பாதுகாத்தலும், ஆவணப்படுத்தலும்
- சே.சிவசண்முகராஜா (விரிவுரையாளர், சித்தமருத்துவப் பிரிவு, யாழ். பல்கலைக்கழகம்)..... 38

அரங்கு - வரலாறு, தொல்லியல், மரபுரிமை

6. இலங்கைத் தமிழர் மரபுவழிக் கட்டிடச் சூழல்களும் அவற்றை ஆவணப்படுத்தலும்
- இ.மயூரநாதன் (கட்டிடக்கலைஞர், ஐக்கிய அரபு அமீரகம்)..... 49
7. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் டச்சுக்காரர்கள்காலப் பண்பாட்டுச் செல்வாக்குகள் -
ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை
- கலாநிதி. க. அருந்தவராஜா (விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்) 61
8. மட்டக்களப்புத் தீதசத்தில் கண்டறியப்பட்ட கல்வெட்டுக்களும் கல்வெட்டாய்வின் இன்றைய
பேரங்கும்
- செல்வி. கௌரி புண்ணியமூர்த்தி (தற்காலிக கட்டுரையாசிரியர், வரலாற்றுத்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)..... 74
9. வெல்லாவெளிக் கிராமத்தின் வரலாறும் தொல்லியல் எச்சங்களை ஆவணப்படுத்தலும்
- பொன்னுத்துறை நிலாந்தினி (தற்காலிக கட்டுரையாசிரியர், வரலாற்றுத்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்) 93
10. பழகாமத்து சாசனங்களும் வரலாறும்
- எஸ்.கே.சிவகணேசன் (விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்) 113

அரங்கு - நாட்டாரியல்

11. கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் கதைகளை ஆவணப்படுத்தல் - நடந்தலும் நடக்க வேண்டியதும்
- கோ. குகன் (கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)..... 125
12. மட்டக்களப்பு தீதசத்து வழிபாட்டு மரபுகளை நெறிப்படுத்தும் பத்ததிகளை ஆவணப்படுத்தல்
- திரு. வ. குணபாலசிங்கம் (வருகைதருவிரிவுரையாளர், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)..... 137
13. ஈழத்து எழுத்து மரபு சார்ந்த வாய்மொழிப் பாடல்களை ஆவணப்படுத்தலும்
- சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம் (விரிவுரையாளர், மொழித்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)..... 148
14. மட்டக்களப்புப் பகுதியில் தமிழ், முஸ்லிம் பெண்களிடையே நிலவும் நாட்டார் கதைகள்
- செல்வி. ம. சுகன்யா 158

மட்டக்களப்புத் தேசத்தில் கண்டறியப்பட்ட கல்வெட்டுக்களும் கல்வெட்டாய்வின் இன்றைய போக்கும்

கௌரி புண்ணியமூர்த்தி

இலங்கைத் தமிழர் பூர்வீக காலம் முதலாக செறிந்து வாழ்ந்த பிரதானமான நிலப்பகுதிகளில் மட்டக்களப்பு தேசமும் ஒன்றாகும். இங்கு மட்டக்களப்பு தேசம் என நாம் குறிப்பிடுவது கிழக்கிலங்கையில் வடக்கே வெருகலாற்றையும் தெற்கே குமுக்கன் நதியையும் எல்லைகளாகக் கொண்ட தற்போதைய மட்டக்களப்பு, அம்பாறை எனும் இரு மாவட்டப் பிரிவுகளையுமேயாகும். குறித்ததொரு சமூகத்தின் அல்லது பிரதேசத்தின் வரலாற்றை நம்பத்தகுந்த முறையில் வெளிக்கொண்டுவருவதற்குச் சாசனங்கள் முதன்மையானவையாக அமைகின்றன. சாசனங்கள் கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள் என இருவகைப்படும். இவ்வாய்வானது கல்வெட்டுக்களை மட்டுமே ஆய்வுப் பொருளாகக் கொண்டுள்ளது.

மட்டக்களப்பு தேசம் எனப் பூர்வீக காலம் முதலாகக் கருதப்படுகின்ற பிரதேசத்தை மையப்படுத்தியதாக இவ்வாய்வு அமைகின்றது. வெருகலின் தென் எல்லை முதல் குமுக்கன் ஓயா வரையுள்ள பிரதேசமே இதுவாகும். 1962ம் ஆண்டு இந்நிலப்பரப்பு மட்டக்களப்பு, அம்பாறை எனும் இரு நிர்வாக மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஆயினும் பூர்வீக காலத்தைக் கருத்திற் கொண்டு பழைய மட்டக்களப்பின் அனைத்துப் பகுதிகளையும் இவ்வாய்வு உள்ளடக்கியுள்ளது.

இலங்கையின் ஆரம்பகால வரலாறானது ஐதீகங்களின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. எனினும் தொல்லியலில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி இந்நிலையில் மாற்றங்களை உண்டுபண்ணி ஆதாரங்களுடனான வரலாற்றைக் கட்டியெழுப்பியுள்ளது. அந்தவகையில் கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட காலம் முதலாக ஈழத்தில் எழுத்தறிவுமிக்க மனித சமுதாயமொன்று வாழ்ந்தமைக்கு இங்கு கிடைக்கின்ற சாசனங்களே சான்றாகின்றன. பிரதேசம் ஒன்றின் உண்மைத் தன்மையான வரலாற்றை எழுதுவதற்கு இலக்கியச் சான்றுகள் மட்டும் போதுமானவையன்று. அவ்விலக்கியங்களில் கூறப்படுகின்ற விபரங்கள் சமகாலத்து ஆவணங்களுடன் ஒத்துப் போகின்ற போது அவ்வரலாறு உறுதி பெறுகின்றது. மட்டக்களப்பு வரலாற்றைக் கூறுகின்ற பிரதான மூலமாக மட்டக்களப்பு பூர்வ சரித்திரமே விளங்குகின்றது. இதனை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மட்டக்களப்பின் வரலாற்றை ஆதாரபூர்வமாகக் வெளிக்கொண்டுவர முடியாது.

பொதுவாக வரலாற்று நூல்களில் நூலாசிரியரின் மனோபாவத்திற்கேற்ப திரித்தும் மாறுபட்டும் கருத்துக்களைக் கூறலாம். ஆனால் கல்வெட்டுக்கள் அவ்வாறன்று. அவை சமகாலத்து ஆவணங்களாகும். அவற்றில் காணப்படும் விவரங்கள் பெரும்பாலும் அவை எழுதப்படும் காலத்து நிகழ்ச்சிகள் பற்றியவை. இலக்கிய நயம் கருதி விவரங்களை மிகைப்படுத்திக் கூறும் பண்பு நூல்களின் போன்றளவில் அவற்றில் காணப்படுவதில்லை. வரலாற்று ஆய்வில் காலம்

பற்றிய ஆய்வு இன்றியமையாததாகும். எனவே கல்வெட்டுக்களின் காலத்தை அளவிடுகின்ற போது அது பெருமளவு நம்பகத் தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்கும். இதனால் உண்மைத் தன்மைமிக்க விவரங்களை அறிந்து கொள்வதற்கான மிக முக்கியமான ஆவணங்களாக இவை விளங்குகின்றன.

கல்வெட்டுக்கள் பல வகைப்படும். சில கல்வெட்டுக்கள் நீளமாக, அதிக விவரங்களை உள்ளடக்கியுள்ள அதேநேரம் சில, அதிலும் குறிப்பாக பிராமிச் சாசனங்கள் மிகச்சிறியனவாகக் காணப்படுகின்றன. இவை யாவற்றிலும் பொதுவாக அரசன் முதலான உயர்நிலையில் உள்ளோரின் பிரகடனங்கள், அவர்களும் சமூகத்தின் ஏனைய நிலைகளில் உள்ளோரும் வழங்கிய தானங்கள் தொடர்பான செய்தியைப் பதிவு செய்கின்றன. எனினும் இவற்றிலிருந்து அக்கால அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம், சமயம், மொழி, எழுத்து வளர்ச்சி முதலான பல்வேறு விடயங்களையும் தெரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. எனவே ஒரு தேசத்தின் வரலாற்றை வெளிக் கொண்டு வருவதில் கல்வெட்டுக்களின் பங்கு மிக முக்கியமானதாகும். இத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கல்வெட்டுக்கள் தொடர்பான ஆய்வு காலத்தின் தேவையாக உள்ளது.

இதுவரை மட்டக்களப்பில் முழுமையான தொல்பொருள் ஆய்வுகள் நடத்தப்படாத நிலையில் இப்பிரதேசத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுக்கள் சிறப்பானவையாகும். ஏனெனில் இவற்றை மூலமாகக் கொண்டு மட்டக்களப்பின் பூர்வீகத்தை உறுதிப்படுத்துவதுடன் இப்பகுதிக்குரிய பூர்வீக குடிகள் யார் என்பதை வெளிப்படுத்த முடியும்.

கல்வெட்டுக்கள் தொடர்பான அறிவு வரலாற்றாசிரியர்கள் மற்றும், வரலாற்றாய்வாளர்களிடையே காணப்படுகின்ற போதிலும், அப்பிரதேசத்திற்கே உரிய பொதுமக்களிடம் மிக அரிதாகவே உள்ளது. இதன் காரணமாக அவற்றில் பல கவனிப்பாரற்றுச் சிதைவடைந்துள்ளன. குகைத் தளங்களில் எழுதப்பட்ட பிராமிச் சாசனங்கள் பெருமளவில் கல்லுடைத்தல் முதலான தொழிலின் மூலம் பெரும் அழிவைச் சந்தித்துள்ளன. இன்னும் சில எமது சமூகத்தினரிடையே காணப்படுகின்ற மூடநம்பிக்கைகளினால் வெளிக்காட்டப்படாது மூடி மறைக்கப்பட்டுள்ளன. அதற்குக் காரணம் அவற்றின் முக்கியத்துவம் மக்கள் மத்தியில் உணர்த்தப்படாமையே ஆகும். இந்த அன்னியப்பட்ட தன்மை விவகி கல்வெட்டுத் தொடர்பான விழிப்புணர்வு பாமர மக்கள் முதல் கல்வியறிவுடைய உயர் மட்டம் வரை ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும். அதன் மூலமே எமது சமூகத்தின் பிரதான ஆவணமான கல்வெட்டுக்கள் வெளியுலகத்தின் பார்வைக்குக் கொண்டு வரப்படும். அத்துடன் அவை கவனித்தற்குரிய பொருளாக்கப்படும். இதன் மூலம் மட்டக்களப்பு தேசத்தின் வரலாற்றைத் தெளிவாக்க முடியும். கல்வெட்டுத் தொடர்பான ஆய்வுகளும் அவற்றின் அவசியமும் எமது சமூகத்தால் முழுமையாக உணரப்படாத நிலையில் மட்டக்களப்பு தேசத்தின் கல்வெட்டாய்வின் நிலை தொடர்பில் ஆராயவேண்டியது இன்றியமையாதவொன்றாகும்.

இவ்வாய்வானது மட்டக்களப்புத் தேசத்தின் தொன்மையைத் தெளிவாக்கல், அங்கு கண்டு பிடிக்கப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ள பிராமிச் சாசனங்களையும் ஏனைய கல்வெட்டுக்களையும் அடையாளப்படுத்தல், அவற்றின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும் மட்டக்களப்பின் வரலாற்றம்சங்களை எடுத்துரைத்தல், அண்மைக்கால ஆய்வு முயற்சியின் மூலம் கண்டறியப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுக்களை

அடையாளப்படுத்தலும் அவை மூலம் தெளிவாகும் தேச வரலாற்றினை எடுத்துரைத்தலும் ஆகிய நோக்கங்களுக்காக மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

இவ்வாய்வானது வரலாற்று நூல்கள், ஆவணங்கள், கல்வெட்டுக்கள் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டமையால் இது ஓர் வரலாற்று ஆய்வாகக் காணப்படுகின்றது. இவ்வாய்வுக்காக நேரடியாகப் பெறப்பட்ட முதன்நிலைத் தரவுகளுடன் ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் கல்வெட்டுக்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள், நூல்கள், கட்டுரைகள் முதலான இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1. பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள்

கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி நான்காம் நூற்றாண்டு வரை தென்னாசியத் துணைக்கண்டத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள ஆவணங்கள் எல்லாம் பிராமி எனும் வகைக்குரிய வரிவடிவங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தில் வழங்கிய இந்த எழுத்து முறையில் தமிழுக்குச் சிறப்பான எழுத்துக்கள் அமைந்திருந்தமையால் அது தமிழ் பிராமி என்று அழைக்கப்பட்டது.

இலங்கையில் 2000க்கு மேலான பிராமி சாசனங்கள் உண்டு. இவை பெரும்பாலும் மலைகளிலும் பெருங்கற்பாறைகளிலும் குகைத்தளங்களிலும் வெட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றிலே காணப்படும் சொற்களும் சொற்றொடர்களும் பெரும்பாலும் பொதுவானவை. இவற்றில் பெரும்பாலானவை ஓரிரு வரிகளில் பௌத்த குருமாருக்கு, பௌத்த சங்கத்திற்கு அக்காலச் சமூகத்தின் பலதரப்பட்ட மக்கள் அளித்த நிலம், கால்வாய், குகை, கற்படுக்கை, உணவு போன்ற தானங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றன. இவற்றில் பலவற்றில் தானமளித்தவர் பெயரோடு அவரின் வம்சம், பட்டம், பதவி, தொழில், சமயம், இனம் போன்றவையும், அவர்கள் வாழ்ந்த இடம், ஊர் போன்ற செய்திகளும் கூறப்படுகின்றன.¹

இக்கல்வெட்டுக்களில் இரு படைகள் உள்ளன. ஒன்று தமிழகம், ஈழம் ஆகிய பகுதிகளில் வழக்கிலிருந்த பழைய பிராமி வடிவம். இது திராவிட அல்லது தமிழி எனப்படும். இரண்டாவது பிராமிக் கல்வெட்டுக்களின் அடித்தளமாக விளங்கிய இவற்றின் மீது பௌத்தத்துடன் வடஇந்தியாவிலிருந்து வந்த பிராமி வடிவம் செல்வாக்குச் செலுத்திய போது ஏற்பட்ட வடிவமாகும்.² இவற்றில் பிராந்திய வழக்கான மொழிச் சொற்கள் பல கலந்துள்ளன. இக்கல்வெட்டுக்கள் இலங்கையின் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்குரிய மொழி, எழுத்து, சமயம், பண்பாடு, சமூகம், இடப்பெயர் என்பவற்றை அறிந்து கொள்ளவும், சமகாலப் பாளி இலக்கியங்கள் கூறும் வரலாற்றின் நம்பகத் தன்மையை மதிப்பிடவும் உதவுகின்றன.

2. மட்டக்களப்பில் 1970களிற்கு முன்னர் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிராமிச் சாசனங்கள் உள்ள இடங்களை அடையாளப்படுத்தல்

மட்டக்களப்பு தேசத்தில் முழுமையான தொல்லியலாய்வுகள் நடத்தப்படாத போதிலும் தொல்பொருள் திணைக்களத்தினூடாகவும், வரலாற்றுத் துறை சார்ந்தோராலும் கல்வெட்டுக்கள் பல கண்டறியப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு கண்டறியப்பட்ட பிராமிச் சாசனங்களை கலாநிதி

செ.பரணவிதான அவர்கள் 'Inscription of Ceylon' எனும் நூலில் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். (1970) இந்நூலின் முதலாந் தொகுதியில் உள்ள 180 கல்வெட்டுக்கள் கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ளன. அதில் 14 கல்வெட்டுக்கள் மாத்திரமே திருகோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ளன. ஏனைய 166 சாசனங்கள் மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டத்திற்குரியவையாகக் காணப்படுகின்றன. இப்பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் குறிப்பாக கோரளைப் பற்று, ஏறாவூர் பற்று, விந்தனைப் பற்று, மண்முனைப் பற்று, வேவகம் பற்று, சம்மாந்துறைப்பற்று, அக்கரைப் பற்று முதலான இடங்களில் காணப்படுகின்றன.

குசலன்கந்த (குசலான் மலை), களுதுபொத்தான, நியன்டரவகல, உமுனகல, நுவரகல, வேகரகல, ஹனேன்னேகல, மியுன்குணா வெஹர, திஸ்னலேகம, ரஜகல, உஹண, வலகம, மல்வத்த, அம்பாறை, வதினாகல, பரகாகல, உஹபிடகல்கே, தமண, குடுவில், முல்லைக்குளம்பு மலை (அக்கரைப்பற்று), கலிஓடே, மொட்டயகல, சங்கமண்கண்டி, றொட்டகுலம, நிலகிரிசாய, நவலர் குளம், பணம, கிரலண, குடும்பிகல, பம்பரகஸ்தலாவ, கிரிபொகுன ஹைல, விஹரேகல, விகரகல்கந்த, கொங்கல, வோவட்டாகல முதலான முப்பத்தைந்து இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.³

3.0 பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் மூலம் தெளிவாகும் வரலாற்றுண்மைகள்

3.1 அதிகமான பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளமை.

ஈழத்தின் ஏனைய பகுதிகளைக் காட்டிலும் அதிகமான பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் மட்டக்களப்பில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. (முழுமையான ஆய்வு நடைபெறவில்லை). இதன் மூலமாக கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே எழுத்தறிவுமிக்க மனித சமுதாயமொன்று இப்பகுதியில் வாழ்ந்துள்ளமை தெளிவாகின்றது. நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளை விட குகைத் தளங்களில் அன்றி தரையில் அமைந்த பெருங்கற் பாறைகளிலும் சாசனங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளமை சிறப்பானது.

3.2 தமிழ் பௌத்தம் பற்றிய விபரங்களைத் தெளிவாக்குகின்றது.

பொதுவாக பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் பௌத்த, சமணச் சார்புடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. தமிழகத்தில் சமண சமயம் சார்ந்ததாக உள்ளன. இலங்கையில் இவை பொதுவாக பௌத்த சங்கத்தாருக்கு வழங்கப்பட்ட தானங்களை பற்றிக் கூறுகின்றன. இங்கு பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களின் கருத்து அவதானத்திற்குரியது. "ஆரம்ப காலத்தில் பௌத்த சமயம் இலங்கையிற் பரவிய போது புத்த பிரான் அமைத்த விதிகளுக்கு ஏற்ப சங்கத்தார் குடியிருப்புகளுக்குச் சற்றுத் தூரத்திலேயே வாழ விரும்பினர். அதனால் மலையடிவாரங்களில் இயல்பாக அமைந்த குகைகளில் வாழ்ந்தனர். துறவறம் மேற்கொண்ட சங்கத்தார் இவ்வாழ்வோரான உபாசகர்களிலே தங்கியிருக்க நேர்ந்தது. உணவு, உடை, உறைவிடம், மருந்து ஆகியவற்றைச் சங்கத்தாருக்கு வழங்குவது உபாசகரின் தலையான தர்மங்கள் என்று கருதப்பட்டது. எனவே இலங்கையில் உள்ள வெவ்வேறு மொழிகளைப் பேசுகின்ற பல்லின மக்களிடையே பௌத்தம் பரவிய பொழுது நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் வாழ்ந்த மக்கள் சங்கத்தாருக்கு குகைகளை இருப்பிடங்களாக வழங்கினர். சங்கத்தாருக்கு வழங்குவது ஒரு புண்ணிய கருமமாகக் கொள்ளப்பட்டது."⁴

மட்டக்களப்பிலும் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் பொதுவாக சங்கத்தாருக்கு குகைகள் தானமாக வழங்கப்பட்டமை பற்றிய தகவல்களைத் தருகின்றன. இவற்றின் மூலம் மட்டக்களப்பு பகுதிகளிலும் 2000 வருடங்களுக்கு முன்னரே பௌத்த சமயம் நிலைபெற்றுள்ளது என்பது புலனாகின்றது. இருந்த போதிலும் இது இலங்கையின் இன்றைய நிலை போன்று சிங்கள பௌத்தமாகவன்றி தமிழ் பௌத்தமாகவே நிலைபெற்றுள்ளது. ஏனெனில் இப்பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் பொதுவழக்கான பிராகிருத்திலும் தமிழுக்கே உரித்தான சிறப்பு எழுத்து வடிவங்களையும் கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

திராவிட மொழிப் பிராந்தியமான ஆந்திராவிலும் கர்நாடகத்திலும் சுதேச மொழிகள் இருந்தும் கி.பி ஐந்தாம் நூற்றாண்டு வரை அங்கு பிராகிருதமே கல்வெட்டு மொழியாக இருந்துள்ளது. மிக அரிதாகவே இவற்றிலே சுதேச மொழிச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. ஏனெனில் பிராகிருதம் பௌத்த சமயத்திற்குரிய மொழியாகக் காணப்பட்டமையால் அம்மொழியிலேயே கல்வெட்டுக்கள் எழுதப்பட்டன. அதே போன்று மட்டக்களப்பிலும் பௌத்தத்திற்குரிய பிராகிருத மொழியில் இக்கல்வெட்டுக்கள் எழுதப்பட்டாலும் தமிழரிடையே பௌத்தம் நிலவியமையால் தமிழ்ச் சொற்கள் ஏராளமாகக் கலந்துள்ளன. புராதன தமிழரிடையே பௌத்தம் நிலவி வந்துள்ளது என்பதை பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் மூலம் தெளிவாக்கிக் கொள்ள முடிகின்றது.

மட்டக்களப்பின் குசலன் கந்த(குசலான் மலை) எனுமிடத்திலுள்ள கல்வெட்டுக்களில் “பது புல புதிய லெணே ஸக₃ஸ(390), மனோரமே லெணே புத கு₃ தென கரிதே ஸக₃ஸ(391)” என்றவாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. இதில் “லெணே” என்பது குகை என்பதையும் “ஸக₃ஸ” என்பது சங்கத்தாரையும் குறிக்கப் பயன்படும் பிராகிருதச் சொற்களாகும். இந்த தமிழ் பௌத்தத்தின் எச்சமாக எம்மிடையே சான்றாக நிலவி நிற்கின்ற வழிபாட்டு முறையாக கண்ணகி வழிபாடு அமைகின்றது.

ஈழத் தமிழரில் ஒரு பிரிவினர் பௌத்தர்களாக இருந்ததை எடுத்துக் கூறும் வரலாற்று மூலாதாரங்களில் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. இவற்றில் வரும் அபயன், சுமணன், சுமன், பருமகன், பருமகள், மாற, நாக, பரத, வேள் போன்ற பெயர்கள் தமிழர்களும் பௌத்தர்களாக இருந்தனர் என்பதற்குச் சான்றாக அமைகின்றன. இன்று இலங்கையில் தமிழ்ப் பகுதிகளில் பௌத்த சமயம் சார்ந்த தொல்பொருள் தடயங்களோ அது பற்றிய கல்வெட்டுக்களோ கிடைக்கின்ற போது அது ஒரு சமயத்தின் பண்பாட்டுச் சின்னமாகப் பார்க்கப்படாது முன்பொரு காலத்தில் சிங்கள மக்கள் வாழ்ந்தமைக்கான எச்சமாக நோக்கப்படுகின்றமை வரலாற்று மரபறியாதோர் விடுகின்ற மிகப்பெரும் தவறாகக் காணப்படுகின்றமை கவலைக்குரியது.

3.3 மட்டக்களப்பில் இந்து சமயம் நிலைபெற்றிருந்தமைக்கான சான்றுகள்

பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் பொதுவாக பௌத்த சமயத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட தானங்கள் பற்றிக் கூறுவதால் இவை பௌத்த சமய வரலாற்றிற்குரிய சான்றுகள் மட்டுமே என்று முன்னர் கருதப்பட்டது. ஆனால் தானம் வழங்கியோரின் பெயர்களை நோக்குகின்ற போது பௌத்தர்களாக மாற முன்னர் இவர்கள் வைதீக, பௌராணிக வழிபாட்டு நெறிகளைக் கடைப்பிடித்திருந்தனர் என்பது தெளிவாகின்றது.⁵

மட்டக்களப்பு பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் பலவற்றில் சிவ வணக்கத்தைக் குறிக்கும் 'சிவ' (ஸிவ) என்ற பெயர் இடம்பெற்றுள்ளது. இதிலிருந்து தான் "சிவன்" என்ற வடிவம் உருப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.⁶ அரசர், இளவரசர், வணிகர், கிராமவாசிகள், தலைவர், கஹபதி என்னும் குடும்பத் தலைவர் முதலானோர் "சிவ" என்ற பெயரைக் கொண்டிருந்தனர். இதன் மூலம் சிவனைப் போற்றி வழிபடும் மனப்பாங்குடையோர் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதும் பல இனங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் பல சமூகப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்களும் சிவனை வழிபட்டுள்ளனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.⁷

நியன்டரவகல (401,402), ரஜகல (431,443,449,450), தமண (478), பம்பரகஸ்தலாவ (518), விகரகல்கந்த (537) முதலான கல்வெட்டுக்களில் 'சிவ' என்ற பெயர் இடம்பெற்றுள்ளது. நியன்டரவகல கல்வெட்டு சுத, சிவ எனும் இருவர் இணைந்து சங்கத்தாருக்கு வழங்கிய தானம் பற்றிக் கூறுகின்றது. ரஜகல கல்வெட்டுக்களில் (431,449,450) பௌத்த சமயத் துறவிகளான சங்கத்தார் சிவ என்ற பெயரைச் சூடியிருந்தமை பற்றிய குறிப்புண்டு. பம்பரகஸ்தலாவ கல்வெட்டில் (1178) வரும் 'உபஸிக சிவல்' என்பதன் மூலம் பௌத்த சமய பெண் விசுவாசியின் பழைய சமய நம்பிக்கையாகிய சிவ வழிபாடு பற்றி அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. உபாசகனான சிவ (உபாஸக சிவ - 478) பற்றி தமணக் கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது. இவன் பௌத்த மதத் துறவியான மித்தவின் தந்தையாக இக்கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்படுகின்றான். சிவ ரக்கித (557), சிவ பூதிய (443) என்போர் பத குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். சிவ பூதிய(443) -சிவனின் அருள் பெற்றவன், சிவ ரக்கித, சிவ குத்த- சிவனால் பாதுகாக்கப்பட்டவன், சிவ தத்த- சிவனால் அளிக்கப்பட்டவன் என்றவாறு கல்வெட்டுக்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. கஹபதி சிவ, உபாசக சிவ, உபாசிகா சிவ, சிவ தேர, பத சிவ, நந்தி தேர, பருமக நந்தி என்றவாறு சிவ என்னும் பெயர் இணைந்து வருகின்றது. இவற்றிலிருந்து மட்டக்களப்பின் தொன்மையான வழிபாடுகளுள் ஒன்றாக பௌத்தம் இலங்கையில் அறிமுகமாக முன்னர் சிவ வழிபாடு நிலைபெற்றிருந்தமை புலனாகின்றது.

மாயோன் (கண்ணன்) வழிபாடும் முற்காலமக்களிடையே பேணப்பட்டுள்ளது. விகாரகலவில் உள்ள இரு கல்வெட்டுக்களில் (531,532) பருமக கண என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இங்கு வருகின்ற கண என்பது கண்ணன் என்பதன் பிராகிருத மயமாக்கமே ஆகும்.⁸ மியுண்குணாவெகெரக் கல்வெட்டில் (420) 'உபஸிக கண' என்றும், மற்றுமொரு கல்வெட்டில் (415) 'அபி கண' எனவும் வருகின்றது. அத்துடன் முருகனைக் குறிக்க பயன்படும் 'விசாகன்' என்பது மியுண்குணாவெகெரக் கல்வெட்டில் (413) 'விஸாஹ' என வருகின்றது. இதன் மூலம் முருக வழிபாடும் நடைபெற்றுள்ளன எனக் கொள்ள முடியும்.

3.4 கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே சூப்பகுதிகளில் தமிழர் வாழ்ந்தமைக்கான சான்று

இலங்கைத் தமிழரின் சமூகப் பண்பாட்டு வரலாற்றை மீட்பதற்கான அடிப்படை மூலங்கள் என்றவகையில் பிராமிச் சாசனங்கள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. ஈழத்தின் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பட்டிருப்பினும் அதில் பல தமிழ் மொழிச் சொற்களும் சில திராவிடச் சொற்களும் காணப்படுகின்றன. அவற்றிலே பருமக(ன்), பருமகள(பருமகள்), மருமகன(மருமகள்), மருமான, மருகமாற, ஐ, வேள(வேள்), ப(ர)ளி முதலான பல தமிழ்ச்

சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழ்ச் சொற்கள் பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பட்டமையினால் அம்மொழியினது இலக்கண மரபுகளுக்கு ஏற்ப அவற்றை எழுதியுள்ளனர். பிராகிருதத்தில் சொற்கள் மெய்யெழுத்தில் முடிவதில்லை. அவை பொதுவாக உயிரேறி வரும். எனவே மருமகன், மருமான், பருமகள் எனும் சொற்கள் முறையே மருமகன், மருமான், பருமகள் என்று எழுதப்படும்.⁹

இந்தப்போக்கை மட்டக்களப்பு பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும் காணலாம். அவற்றிலும் பருமக, மருமக, அபய, நாக, தேவநம்பிய, காமின திஸ, உதி, உதய, சிவ, வேள், ராஜ, விஸாக, சமண குத்த, நாக பவத்த முதலான பல்வேறு சொற்கள் இடம்பெறுகின்றன. இதில் தமிழ்ப் பெயர்கள் பிராகிருத மயப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழகக் கல்வெட்டுக்களில் சில பிராகிருதப் பெயர்கள் அப்படியே எழுதப்பட்டிருக்கும் போது அதே பெயர்கள் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் தமிழ் மயமாக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழக வரலாற்று மூலங்களில் பிற்காலத்திற்குரியதாக வரும் சில தமிழ் உறவுப் பெயர்கள் இலங்கையில் பண்டு தொட்டு இருந்தமைக்கான சான்றுகள் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகின்றன. தென்னாசியாவில் பௌத்த சமயம் பரவிய நாடுகளில் எல்லாம் அச்சமயத்திற்குரியதான பிராகிருதமே கல்வெட்டு மொழியாகக் காணப்படுகின்றது. இருப்பினும் மட்டக்களப்பில் பொதுவாக இலங்கையில் பிராகிருத மொழியில் தமிழ் மொழியின் செல்வாக்கு கூடுதலாகக் காணப்பட்டமை தமிழ் பேசியோர் இப்பகுதியில் வாழ்ந்தமையை உறுதிப்படுத்துவதாகக் உள்ளன.

அதுமட்டுமின்றி தமிழுக்கே உரித்தான எழுத்துக்களான ள,ன,ற,ழ என்பனவும் தமிழ் மொழிக்கு சிறப்பான ஈ, ம என்ற எழுத்துக்களும் மட்டக்களப்புக் கல்வெட்டுக்களில் இடம்பெறுகின்றன. தமிழ் நாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள இவ்வெழுத்துக்கள் சமகாலத்தில் தமிழ் நாட்டிற்கு வெளியே இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பொதுவாக ஒரு மொழி உருவாக்கம் பெற்று நீண்ட காலத்தின் பின்னரே அம்மொழிக்குரிய எழுத்துக்கள் தோன்றின என்பது வரலாற்றுண்மை. அவ்வாறாயின் தமிழ் மொழிக்குரிய எழுத்துக்கள் கி.மு மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் பாவனையில் உள்ளதால் இக்காலத்திற்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ் மொழி பேசிய மக்கள் வாழ்ந்தனர் என்பதை சான்றுகளுடாக நிரூபிக்க முடிகின்றது.

அக்கரைப்பற்று குடுவில் (480)எனுமிடத்தில் கிடைத்துள்ள சாசனம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இது கி.மு இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்குரியதாகும். ' திகவாபி ரன வணிகன .. .. ய புதன பூரியய துமேட திஸய லெனே' என இதில் எழுதப்பட்டுள்ளது. 'தமிழர்' என்பது 'தமேட' என பிராகிருதமயப்படுத்தப்பட்டு இங்கு எழுதப்பட்டுள்ளமை சிறப்பானது. அதாவது தீகவாபி எனுமிடத்தில் வாழ்ந்துள்ள தமிழர் பற்றி இச்சாசனம் குறிப்பிடுகின்றது. தமிழர் மட்டக்களப்பு தேசத்தில் பூர்வீககாலமாக வாழ்ந்துள்ளமைக்கு இது மற்றுமொரு சான்றாகும்.

3.5 மட்டக்களப்பில் குறுநில அரசர்களின் ஆட்சி நடைபெற்றுள்ளமைக்கான சான்றுகள்

மட்டக்களப்பின் பல பாகங்களிலும் கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுக்களில் சிற்றரசர்களின் ஆட்சி நடைபெற்றுள்ளமைக்கான சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. இதன் மூலம் கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் அதிகாரமானது ஒரே மையத்தில் குவிந்திராது வெவ்வேறு பிராந்தியங்களில்

சுதந்திரமான பல அமைப்புக்கள் இருந்துள்ளன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இவை புரதான காலம் பற்றி மகாவம்சம் கூறும் தகவலுக்கு முரணானவையாகக் காணப்படுகின்றன. இந்நூல் ஆரம்ப காலம் முதலாக லங்கா தீபம் ஒரு இராச்சியமாக இருந்தது என்றும் அனுராதபுர மன்னர்களே எங்கும் ஆட்சி செலுத்தினார்கள் என்றும் கருதத்தக்க வகையில் இலங்கையின் வரலாற்றினை அமைத்துள்ளது. ஆனால் பிராமிச் சாசனங்களின் மூலம் இவ்விடயம் தொடர்பில் தெளிவாக்கம் ஒன்றைப் பெற்றுக் கொள்ள முடிகின்றது. சமகாலத்தில் அனுராதபுரத்தை மையமாகக் கொண்ட ஒரு ஆட்சி நடைபெற்ற அதேநேரம் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் சுதந்திர சிற்றரசுகள் நிலவியுள்ளது.

இலங்கையில் உள்ள 21 கல்வெட்டுக்களில் 'வேள்' என்ற பதம் காணப்படுகின்றது. மட்டக்களப்பில் முள்ளிக்குளம் மலை(481), விகாரகல(விகார கல்)(529) ஆகிய கல்வெட்டுக்களில் இச்சொல் காணப்படுகின்றது. முள்ளிக்குளம் மலை கல்வெட்டில் 'உபாசக தனக வேள தனே' என வருகின்றது. ஆனால் செ. பரணவிதான அவர்கள் அதனை 'வேள்' என வாசித்துள்ளமை கவனத்திற்குரியது. ஆனால் இது சங்க காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த 'வேளிர்' எனப்படும் குறுநில அரசர்களைக் குறிக்கப் பயன்படும் சொல் என்பது தெளிவு. இது ஒரு பட்டப் பெயராகும். பெரும்பாலும் ஆளும் வர்க்கத்துடன் தொடர்புடைய பட்டப் பெயராகவே இவை காணப்படுகின்றன. எனவே வேள் எனப்படும் சிற்றரசர் ஆட்சி மட்டக்களப்பு பகுதிகளில் நடைபெற்றுள்ளமை தெளிவாகின்றது.

உதி. உபரஜ நாக எனும் பெயரைக் கொண்ட குறுநில அரசர்களும் இப்பகுதிகளில் ஆட்சி செலுத்தியுள்ளனர். உதி என்பது ஆரம்பத்தில் வம்சத்தைக் குறித்து நின்று காலப் போக்கில் இயற்பெயராக மாறியது என சங்க நூலை ஆராய்ந்தோர் குறிப்பிடுகின்றன.¹⁰ அத்துடன் 'திஸ்' என்ற பெயரில் சமூகத்தின் பலதரப்பட்ட மக்கள், மன்னர்கள், சிற்றரசர்கள், குறுநிலத்தலைவர்கள் எனப் பலர் இருந்ததைக் கல்வெட்டுக்கள் மட்டுமின்றி சமகால பாளி இலக்கியங்களும் கூறுகின்றன. இது திஸ், திச, திஸ்ஸ, திஸஹ, திஸய, திசஸ, திஸிய, திஸிஹ ஆகிய பெயர்கள் கல்வெட்டுக்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. 'அபய' எனும் பெயரும் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. சிற்றரசர்களாகவும் தலைவர்களாகவும் இவர்கள் அறிமுகமாகின்றார்கள். (396, 550, 535, 389, 429).

அய - (ஐயன்-அய்யன் என்பதற்குச் சமமானதாகும்) (422, 423), அய்யு(427)(அயவின் பெண்பால் வடிவம்) என்னும் சொற்கள் ரஜகல கல்வெட்டுக்களில் இடம்பெறுகின்றன. இவை முறையே உயர் நிலையில் உள்ள ஆண்களையும் பெண்களையும் குறிக்கும் சிறப்புப் பெயர்களாகும்.¹¹

ரஜ, கமனி எனும் பட்டத்துடன் பலரின் பெயர்கள் கல்வெட்டுக்களில் வருகின்றன. உபரஜ நாக(389, 487), ரஜ அபய(389), மஜிமரஜ(406), தேதுவநபிய மஹரஜ(422, 423, 428), அபய மஹரஜ(429), தமரஜ(549, 551), உதி ரஜ (550) போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை அரசர்களைக் குறிக்க பயன்படுத்தப்பட்டவையாகும். உபரஜ நாக என்பவனைக் கதிர்காம சத்திரிய வம்சத்தின் பத்து சகோதரர்களுள் இளையவனாக குணவர்த்தன அவர்கள் அடையாளங் காண்கின்றார்.¹²

மஜிம. மஜிமரஜ என்பவை 'மீனவன்' என்ற பதத்தைக் குறிக்கும் பாளிச் சொற்களாகும். மீனவன் என்பது தமிழகத்தின் பாண்டியரைக் குறிக்கப் பயன்படும் பெயராகும். எனவே இவர்களை பாண்டியர் வம்சத்தவர்களாக அடையாளங் காணமுடிகின்றது.¹³

3.6 மட்டக்களப்பில் பூர்வீக குடியான நாகர்

இலங்கையின் பூர்வீக குடிகளாக இயக்கர், நாகர் என்போர் கருதப்படுகின்றனர். இவர்களில் நாகர் மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்தமைக்கான சான்றுகள் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகின்றன. 'நாக' என்ற பெயரைச் சூடிய பலர் பௌத்த சமயத்திற்கு வழங்கிய கொடை பற்றி இவை கூறுகின்றன. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற்குரிய மூன்று கல்வெட்டுக்களிலும் அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள 5 கல்வெட்டுக்களிலும் இப்பெயர் வருகின்றது. இது தனிப்பெயராகவும், 'நாக' என்ற பெயரைத் தாங்கிய குறுநில அரசரின் பெயராகவும் இவற்றில் உள்ளது. பாளி நூல்களிலும் தமிழ் நூல்களிலும் நாக அரசர்கள் பற்றிக் காணப்படும் ஐதீகங்கள் இதற்குச் சான்றாகின்றன.¹⁴ மட்டக்களப்பு பூர்வ சரித்திரத்திலும் நாகர் பற்றிய தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

அம்பாறை பம்பரகஸ்தலாவ(507) எனுமிடத்திலுள்ள கல்வெட்டில் அரசனது அரண்மனையிற் சமையற்கூட மேற்பார்வையாளனான பருமக என்ற பட்டத்தைச் சூடிய நாக குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவனைப் பற்றிக் கூறுகின்றது. இங்குள்ள மற்றுமொரு கல்வெட்டில் (522) 'நகபவத'(நாகப்பபத) என வருகின்றது. இது 'நாகபர்வத' (நாகமலை) என்ற பதத்திலிருந்து மருவியிருக்கலாம்.¹⁵ மட்டக்களப்பு குசலன்கந்த கல்வெட்டில்(389) குறிப்பிடப்படும் 'உபரஜ நக'(உபராஜ நாக), 'ரஜ அபய'(ராஜ அபய), 'ரஜ கமணி திஸ'(ராஸகாமணி திஸ) எனவரும் பெயர்கள் துட்டகைமுனுவின் முன்னோர்களாக மகா நாக, கோத்தபய, காக்க வண்ண திஸ ஆகியோரையே குறிக்கிறது என பரணவிதான அவர்கள் கருத்து தெரிவித்துள்ளார்.¹⁶ இதனை ஆராய்ச்சியாளர்கள் மறுத்துள்ளனர். மொட்டயகல்லு எனுமிடத்திலுள்ள கல்வெட்டில் (487) உபரஜ நக, ரஜ அபய, ரஜகமணி திஸ ஆகிய மூன்று சந்ததியினர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். முன்னர் இருந்த பரணவிதான அவர்களின் வாசிப்பான 'தசபதிகரண ஜவகண்ய உபரஜ நக' என்பது திருத்தப்பட்டு 'தசபதிகரண சககண்ய உபரஜ நக' என மீள குணவர்த்தன அவர்களால் வாசிக்கப்பட்டது. அவ்வாறாயின் அதன் பொருள் பத்துச் சகோதரர்களுள் இளையவனாகிய உபராஜ என்பதாகும். இதனால் தேவநம்பிய தீஸனின் தம்பியாகிய உபராஜ மகாநாக திஸமகாராமவில் மட்டும் அரசோச்ச, கதிர்காமச் சத்திரியர்களின் இளைய சகோதரனாகிய மகாநாகவின் ஆட்சி மட்டக்களப்பு தேசத்தில் பரந்திருந்தது எனக்கொள்ளமுடியும்.¹⁷

3.7 மட்டக்களப்பில் இருந்த இனக்குழுக்கள்

பிராமிச் சாசனங்களில் பல இனங்களைச் சேர்ந்த சமூகங்களின் பெயர்களும் சமுதாயங்களின் பெயர்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழர், நாகர் எனும் இனப்பெயர்கள் அவற்றிலுண்டு. இலங்கையில் ஐந்து பிராமிச் சாசனங்களில் தமிழர் பற்றிச் சொல்லப்படுகின்றது. இரண்டு சாசனங்கள் வவுனியா மாவட்டத்தின் புளியங்குளத்திலும், மற்றுமொன்று திருகோணமலையின் சேருவில் எனுமிடத்திலும் கிடைத்துள்ளது.¹⁸ மற்றுமொரு சாசனம் அக்கரைப்பற்று குடுவில் (480) எனுமிடத்தில் கிடைத்துள்ளது. 'திகவாபி ரன வணிகன ... .. ய புதன பூரியய துமேட திஸ ய லெனே' என இதில் எழுதப்பட்டுள்ளது. 'தமிழர்' என்பது 'தமேட' என பிராகிருத மயப்படுத்தப்பட்டு இங்கு எழுதப்பட்டுள்ளமை சிறப்பானது.

இவற்றை விட 'பத' எனும் பெயர் முக்கியமானது. இது மட்டக்களப்பு தேசத்தில் உள்ள 21 கல்வெட்டுக்களில் இடம்பெறுகின்றது. இலங்கையின் ஏனைய பிராந்தியங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் இச்சொல் இங்கு அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் 'பரத(ர்)' எனும் சமூகப் பிரிவினரின் பெயர் காணப்பட்ட போதிலும் இங்கு கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுக்களில் இப்பெயரைக் காணமுடியவில்லை. எனினும் பத, பரத இரண்டும் ஒரே இனக்குழு அல்ல என்பது பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களின் கருத்தாகும். மட்டக்களப்பு தேசத்தில் உள்ள எந்தவொரு சாசனமும் பத என்னும் பெயரைக் குறிப்பிடும் இடத்து பருமக என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தவில்லை. எனவே பருமக என்னும் சொல் ஆதியில் பத என்னும் குழுவினரிடையே வழங்கவில்லை என்றே கருதலாம். பத என்போர் தமிழ் மொழிவழங்கும் பகுதிகளில் பிராகிருதமும் பரவுவதற்கு முன் இலங்கையில் வாழ்ந்த பூர்வீகக் குடிகளின் ஒரு பகுதியினர் என்று கொள்வதே பொருத்தமானது.¹⁹

3.8 சமுதாயத்தின் தலைமையாளரான பருமகன்

'பருமக' என்பது நிர்வாகத்தில் நாட்டினது முதுகெலும்பாக விளங்கிய செல்வச் செழிப்புடைய ஒரு வகுப்பினர் கூடியிருந்த விருதே இதுவாகும். இப்பதத்துடன் இதன் பெண்பால் வடிவமாகிய 'பருமகள்' (பருமகள்) என்ற பதமும் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. பரணவிதான அவர்கள் இதனை பருமகளு என வாசிக்கின்றார். பருமக, பருமகள் என்பன பழைய சிங்களச் சொல் எனவும், வடமொழியிலுள்ள 'பிரமுக' என்பதன் வழிவந்த சொல்லெனவும் கூறியுள்ளதோடு பாளி மொழிச் சொற்களான பருக்கோ, பாமொக்கோ ஆகியவற்றுக்கும் இதற்கும் தொடர்புண்டு எனவும் கூறுகின்றார்.²⁰ ஆனால் 'பிரமுக' என்ற சொல்லுக்கும் பருமக என்ற சொல்லுக்கும் எதுவித தொடர்பும் இல்லையென்பதை தகுந்த விளக்கத்துடன் பேராசிரியர் சி.க. சிற்றம்பலம் அவர்கள் தனது யாழ்ப்பாணம் - தொன்மை வரலாறு எனும் நூலில் விளக்கியுள்ளார்.

'பருமக'(பருமகன்) என்போர் பெரும்பாலான கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். இது தலைமையாளரைக் குறிக்கவே பயன்பட்டுள்ளது. அதாவது இது வெவ்வேறு சமுதாயப் பிரிவுகளின் தலைமைப் பதவியைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். இவர்கள் நாக, வேள் போன்ற குறுநில அரசர்களின் நிர்வாகத்திற்கு பங்கு கொண்டோராவர்.²¹ பருமக எனும் பட்டத்தை தாங்கிய நாக என்பவன் கொதிமத என்ற இன்னொருவனோடு சேர்ந்தளித்த குகை பற்றி பம்பரகஸ்தலாவ(507) கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது. குசலன்கந்த (393), களுதுபொத்தான(397), உழுனகல(403), ரஜகல(435), சங்கமண்கண்டி(488), பணம(495), கிரலண(496,497), குடும்பிகல(498), பம்பரகஸ்தலாவ (507,515,516), கொங்கல(547) முதலான இடங்களில் உள்ள கல்வெட்டுக்களில் இது இடம்பெற்றுள்ளது.²² பருமக அகி, பருமக வேலே, பருமக வராலி முதலான பல பெயர்கள் பருமக என்னும் பதத்துடன் இணைந்து வருகின்றது.

3.9 ஆரியத் தெய்வங்கள் பற்றிய விபரங்கள்

பிராமிக் சாசனங்களில் ஆரியத் தெய்வங்களின் பெயர்கள் இடம்பெற்றுள்ளதாக பேராசிரியர் சி.க. சிற்றம்பலம் அவர்கள் கூறுகின்றார். மட்டக்களப்பு தேசத்திற்குரிய கோன்கலக் கல்வெட்டு (542) உபாசகனான 'இந்த குத்த' பற்றிக் கூறுகின்றது. இதில் வரும் 'இந்த' என்பது இந்திரரைக்

குறிக்கின்றது. அத்துடன் ரஐகல கல்வெட்டுக்களில் (457.458) குகையின் பெயராக 'இதசால்' (இந்திரசாலா) காணப்படுகின்றது. இத்துடன் இங்குள்ள மற்றுமொரு கல்வெட்டில்(468) இடிக. மகிந்த என வரும் பெயர்கள் முறையே இந்திரன். மகிந்திரன் ஆகிய பெயர்களின் பிராகிருத வழுவமாகும்.²³

4.0 பிராமிச் சாசனங்களின் அண்மைக்கால கண்டுபிடிப்புகள்

அண்மைக்காலத்தில் மட்டக்களப்பில் பல ஆய்வு முயற்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன. அந்தவகையில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தகைசார் ஓய்வு நிலைப் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களின் தலைமையிலான குழுவினர் கடந்த வருடம் ஐப்பசி மாதத்தில் மேற்கொண்ட ஆய்வு முயற்சி குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இது மட்டக்களப்பின் வெல்லாவெளி. குசலான் மலை முதலான இடங்களில் நடைபெற்றது. இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் அனுசரணையோடு இந்தியாவிலிருந்து வந்த பேராசிரியர்கள், முனைவர்கள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் ஆகியோரும் இதில் அடங்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் காயன்குடா, அம்பாறை மாவட்டத்தின் பழுவெளி முதலான இடங்களிலும் புதிதாக கல்வெட்டுக்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

இவற்றுடன் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத் துறை மாணவர்கள் மேற்கொண்ட சில ஆய்வு முயற்சிகளும் குறிப்பிடத்தக்கன. அவை மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் கோரளைப் பற்று பிரதேசத்தில் உள்ள முருக்கன் தீவு, குடும்பி மலை முதலான இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. முருக்கன் தீவில் ஒரு பிராமிக் கல்வெட்டு இவ்வாய்வாளராலும் குடும்பிமலையில் இரு கல்வெட்டுக்கள் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறை மாணவனான அ.சதானந்தன் என்பவராலும் அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளன. அவற்றினை வாசிக்கும் முயற்சி இன்னும் பூரணத்துவமடையவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கதிரவெளியிலும் கல்வெட்டுக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

4.1 புதிதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுக்களின் மூலம் தெளிவாகும் வரலாற்றுண்மைகள்

4.1.1 மட்டக்களப்பில் தமிழ் பௌத்த பள்ளி

வெல்லாவெளியில் உள்ள ஆயிரங்கால் ஆலமரம் எனுமிடத்தில் கி.மு இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்குரிய கல்வெட்டுக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. பெரும்பண, பெரும்பண், பெரும்பாண, பெரும்பாண் என நான்கு விதமாக இதனை வாசிக்க முடிந்தபோதிலும், இதனை 'பெரும்பாண்' என கருதுவதே பொருத்தமானது என பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்கள் கருதுகின்றார். இச்சொல்லானது பௌத்த இலக்கியத்தின் சில பகுதிகளை மனனம் செய்து இசையோடு படிக்கும் சங்கத்தாரைக் குறிக்கின்றது. அவ்வாறு படிப்போரை 'புணக' என்று குறிப்பிடுவது வழக்கம் என்பதை இலங்கைப் பிராமிச் சாசனங்கள் சிலவற்றின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. 'மஜ்ஜிம' நிகாயத்தைப் பண்ணோடு பாடுபவரை 'மஜிம புணக' என்றும் 'அங்குத்தர' நிகாயத்தைப் படிப்பவரை 'ஏகோத்தர புணக' என்றுங் குறிப்பிட்டனர். வெல்லாவெளியிலே புணக என்ற பிராகிருத - மயமான சொல்லுக்குப் பதிலாக 'பெரும்பாண்' என்ற தாய தமிழ்ச் சொல்லை பயன்படுத்தியுள்ளனர். அவ்வாறு குறிப்பிடப்படும் தேரர் தமிழராதல் வேண்டும். எனவே அங்கிருந்த பள்ளி தமிழ்ப் பௌத்தப் பள்ளியாகும்.²⁴

குசலான் மலையிலுள்ள சாசனமொன்றில் பண்பாணன் என்ற சொற்றொடர் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. வெல்லாவெளிக் கல்வெட்டிற் பெரும்பாண் என்பது சாசனத்தின் முழு வடிவமாய் அமைந்துள்ளது. குசலான்மலையிற் பண்பாணன் ஒரு வசனத்தில் அமைந்த தொடராயுள்ளது. அதிலே முன்னயதிலுள்ள பெரும் என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்குப் பதிலாக பண் என்ற தமிழ்ச் சொல் வருகின்றது. பாண் என்பதற்குப் பதிலாக பாணன் என்ற சொல் வருகின்றது. பண்ணோடு பாடுகின்ற பாணனே பண்பாணன். அது பிராகிருத வழக்கிலே பூணக என்று சொல்லப்படும். தலத்திலுள்ள எல்லாச் சாசனங்களையும் பிராகிருத மொழியில் எழுதியவர்கள் பௌத்த தர்மம் பற்றிய பிரதான பகுதியொன்றினை இசைப்பாங்கிற் படிப்பவரைத் தமிழ்ச் சொற்களால் குறிப்பிட்டுள்ளனர். பௌத்த சமயம் ஆதியில், இலங்கையிலே தமிழையும், வேறு மொழியினையும் பேசியவர்களிடையே பரவியதென்பதை முன்னே குறிப்பிட்டோம். குசலான் மலையில் இருந்த சங்கத்தார் பெரும்பள்ளி பல துறவிகள் வாழ்ந்த பள்ளி. நெடுங்காலம் நிலவிய பள்ளி. அது தமிழரான பௌத்த துறவிகள் வாழ்ந்த பள்ளி என்பதும் தமிழ்ச் சமூகங்களுக்குரிய பள்ளி என்பதும் இப்பொழுது தெரியவருகின்றது.²⁵

4.1.2 மட்டக்களப்பில சமண சமயம் நிலைபெற்றிருந்தமை

வெல்லாவெளியின் புள்ளபடிச்சான் மலையின் மேலுள்ள கல்வெட்டொன்று இலங்கை வரலாற்றில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. காலத்தாற் பிற்பட்ட அது சமண சமயம் தொடர்பானது. அதனை இலங்கையிற் கிடைத்த முதலாவது தமிழ்ப் பிராமிச் சாசனமென்று பேராசிரியர் கருதுகின்றார். அது பிராகிருதம் கலந்த தமிழ்ச் சாசனம். சமணம் தொடர்பான சாசனம் என்பதால் அதனைத் தமிழ் மொழியில் எழுதியுள்ளனர்.

தமிழகத்துப் பிராமிச் சாசனங்கள் எல்லாம் தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை பெரும்பாலும் சமணம் தொடர்பானவை. இச்சாசனம் கி.பி மூன்றாம், நான்காம் நூற்றாண்டுகளுக்குரியதாகும். 'சிப்புக்குல கும்பி குரத்தி மீ குரத்தி வேமி பெருவணிக' என அது எழுதப்பட்டுள்ளது. இச்சாசனம் சமண சமயத்துப் பெண் துறவியரைப் பற்றியது. குரத்தி, குரவர் என்ற சொல்லின் பெண்பால் வடிவமாகும். இதற்குக் காலத்தாற் பிற்பட்ட தமிழகத்துக் கல்வெட்டுக்களிற் பத்தினிக் குறத்தியார் முதலான பெண் துறவியர் பலரைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் உண்டு. தமிழகத்துப் பிராமிச் சாசனங்களிற் காணப்படும் பம்மிதி போன்ற சொற்கள் சமணப் பெண் துறவியரைக் குறிப்பிடுவன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடற்குரியதாகும். முதன்மை, தலைமை, மேன்மை என்பவற்றை மீ என்ற ஒரெழுத்துச் சொல் குறிக்கும். மீ என்பது தமிழ் வழக்கிலே, காலவேறுபாடின்றி, ஆதிமுதல் இன்றுவரை வழங்கும் சொல்லாகும். குறத்திகள் குழுவொன்றின் நாயகியினையே சாசனத்தில் மீ குறத்தி என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இந்தச் சாசனம் காணப்படும் மலையின் மேற் குகை காணப்படுவதற்குப் பதிலாக புராதனமான செங்கற் கட்டுமானத்தின் எச்சங்கள் காணப்படுகின்றன. செங்கற்கள் அளவிற் பெரியனவென்றும் தமிழகத்திலுள்ள கி.பி முதலாம், மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளுக்கு உரியனவற்றைப் போன்றன என்றும் தென்னிந்தியத் தொல்லியலாளர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். மலையிலே காணப்படும் தொல்பொருட் சின்னங்கள் அங்கு சமணரான பெண் துறவியரின் பள்ளியொன்று இருந்தமைக்கான அடையாளங்களாகும். பெருவணிக என்று சாசனம் குறிப்பிடுபவர்

குறத்திகளுக்கான பள்ளியை அமைத்துக் கொடுத்தவராதல் கூடும். சமணருக்கு உறைவிடங்களை அமைத்துக் கொடுத்தவர்களில் வணிகரும் முதன்மையானவர்கள் என்பதைத் தென்னிந்திய பிராமிச் சாசனங்கள் மூலமாகப் அறியமுடிகின்றது.²⁶

4.1.3 வயல்வெளி தொடர்பான செய்தி

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் வடக்கே கோரளைப்பற்று தெற்குப் பிரதேசத்திற்குட்பட்ட கிராமமான முருக்கன் தீவில் கிடைத்த சாசனத்தை வாசிக்க முற்பட்டபோது அதனை முழுவதுமாக எம்மால் வாசிக்க முடியவில்லை. கீழ்வருமாறு அவற்றை அடையாளம் காண முடிந்தது.

ተዘረ-ሀዘሀ-ገ- - - -

இவ்வெழுத்துக்கள் ஓரளவு தெளிவாகத் தெரிந்தது. அதிலும் குறிப்பாக ሀዘሀ (மருதம்) எனும் சொல்லை மற்றைய எழுத்துக்களை விடத் தெளிவாக வாசிக்க முடிந்தது. 'மருதம்' என்பது வயலும் வயல் சார்ந்த பிரதேசத்தையும் குறிக்க பழந்தமிழ் இலக்கிய காலம் முதல் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த சொல்லாகும். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குகின்ற போது வயல்கள் நிறைந்த பகுதியில் கிடைத்துள்ள இச்சாசனம் வயலுடன் தொடர்புடைய ஏதோவொரு நிகழ்ச்சியை குறிப்பிடுகின்றது என நாம் கருதலாம். இதனைப் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளார். ஆதியில் வயல்களை உருவாக்கி அவற்றை உடையாக்கிக் கொண்டவர்களின் பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டிருந்தல் கூடும் என அவர் ஊகம் தெரிவித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் சாசனத்தின் ஏனைய எழுத்துக்கள் தெளிவாகத் தெரியாத நிலையில் அந்நிகழ்ச்சி பற்றிய விவரங்களை தெளிவாக வெளிப்படுத்த முடியவில்லை.

5.0 மட்டக்களப்பில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள பிற்காலக் கல்வெட்டுக்கள் அவற்றின் மூலம் தெளிவாகும் வரலாற்றுண்மைகளும்

13ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்ட கால கல்வெட்டுக்கள் மூன்று திருக்கோயில் சித்திரவேலாயுதர் சுவாமி கோயிலில் உள்ளன. அத்தோடு வெருகல், கொக்கட்டிச்சோலை, பழகாமம், வீரமுனை, களுதாவளை முதலான பல இடங்களிலும் பிற்காலக் கல்வெட்டுக்கள் பல அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

5.1 இடைக் காலத்தில் கோயில்களுக்கு மானியம் வழங்கப்பட்டுள்ளமை

திருக்கோயில் சித்திரவேலாயுதர் சுவாமி கோயிலில் மூன்று கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. இக்கல்வெட்டுக்களில் ஒன்று ஸ்ரீ சங்கபோதி வர்மரான திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ விஜயபாகு தேவருடைய பத்தாவது ஆட்சியாண்டிலே தை மாதம் 20ஆம் நாள் எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டு சிவஞான சங்கரர் கோயிலிற்கு வோவில் என்ற இடத்தை யாரோ மானியமாக அளித்ததைப் பதிவு செய்கின்றது. இது பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்கு பிந்தியவையாகவே கருதப்படுகின்றது. மற்றைய கல்வெட்டும் ஸ்ரீ சங்கபோதி வர்மரான திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகளின் எட்டாம் ஆட்சியாண்டில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் நடைபெற்ற திருப்பணி தொடர்பில் அறிய முடியாதபடி கல்வெட்டு சிதைவடைந்துள்ளது. திருக்கோயில் கல்வெட்டுக்கள்

குருநாகல் அரசிலிருந்து அரசாண்ட ஐந்தாம் விஜயபாகு, பதினாறாம் நூற்றாண்டிலே கோட்டை நகரிலிருந்து அரசாண்ட ஆறாம் விஜயபாகு ஆகியோரின் காலங்களைச் சேர்ந்தனவாயிருத்தல் வேண்டும்.²⁷

மற்றுமொரு கல்வெட்டில் ஒரு நெல் வயலின் அரைவாசி எல்லையை குறிப்பிடுவதனால் கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்ட தூண் ஓர் எல்லைக் கல்லாக அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளது. 16ஆம், 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அரசர்கள் கோயில்களுக்கு மானியங்கள் வழங்கியமை பற்றிய விவரங்களை இடைக்காலக் கல்வெட்டுக்களின் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

5.2 கோயில்களுக்கு திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டுள்ளமை.

வெருகற் சித்திரவேலாயுதர் சுவாமி கோயிலிற் சாசனமொன்று கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது. அச்சாசனத்தை முதன் முதலில் ஹியூநெவில் (Hugh Neville) கி.பி 1887 இல் வாசித்தார். எனினும் அவரது வாசிப்பிற் சில திருத்தங்களை கா.இந்திரபாலாவும் ஆ.வேலுப்பிள்ளையும் மேற்கொண்டுள்ளனர். இச்சாசனத்திலே அது எழுதப்பட்ட காலம் பற்றிய எவ்வித குறிப்பும் இடம்பெறவில்லை. எனினும் சாசனத்தின் வரிவடிவங்கள் 16ஆம், 17ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு உரியவை. எனவே அது 17ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட ஒரு சாசனமென்று கொள்வதே பொருத்தமான முடிபாகலாம்.²⁸

சித்திரவேலாயுதர் சுவாமி கோயிற் திருப்பணிகள் நடைபெற்ற பொழுது அதன் மதில்கள் கட்டப்பட்டமை பற்றி இச்சாசனத்திற் கூறப்படுகின்றது. மேற்குப் புற மதிலை திமரசர் மகன் பழையிற் சிதம்பரப்பிள்ளை என்பவர் அமைத்துள்ளார் என்பது இதன் மூலம் புலனாகின்றது. கோயில் மதில்களை அமைத்தவர்களிற்கயிலாயவன்னியனார்பெயரும் இடம்பெறுகின்றது. இவர்கோயிலின் தெற்குத் திசையிலுள்ள மதிலை அமைத்துள்ளார். மட்டக்களப்பு மக்கள் மற்றும் நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்த கரையூரவர்கள் என்போரால் மேற்குப்புற மதில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தேசத்துக் கோயில் என்று பாராட்டப் பெற்ற வெருகலுக்கு இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமுள்ள சைவர்கள் யாத்திரை போகும் வழக்கம் நிலவியதொரு காலத்திலே இந்தச் சாசனம் எழுதப்பட்டுள்ளது. மட்டக்களப்பின் வடக்கு எல்லையின் அருகே வெருகல் ஆலயம் அமைந்துள்ளதால், மட்டக்களப்பு தேசத்து இந்து மக்கள் இவ்வாலயத்தின் மீது கொண்ட ஆர்வத்தினை இதன் மூலம் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. வடக்குப் புற மதிலைச் செட்டிகள் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளனர். இவர்கள் கோயிலுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

5.3 கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்திலுள்ள கல்வெட்டு

கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்தில் பிற்காலத்தைச் சேர்ந்த கல்வெட்டொன்று உள்ளது. துண்டமாக்கப்பட்டுள்ள இக்கல்வெட்டானது இருநூற்றைம்பது ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்ததாக இருக்கலாம் என பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் குறிப்பிடுகின்றார். கற்பக்கிரகத்தோடு இணைந்த சில கட்டுமானப் பணிகள் 'வெங்கட ராமன் சாமி சேகர்' என்பவரால் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டுள்ள தகவலை இதிலிருந்து பெற முடிகின்றது.

5.4 வீரமுனைக் கல்வெட்டு

ஆலயத்தின் இடப்புற மூலையில் கிடையாக வைக்கப்பட்டுள்ள துண்டமான கற்சாசனத்தின் மூன்றுபக்கங்களிலும் வாசகங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. 'திருநந்தாவிளக்கு' தொடர்பான செய்தி இதில்

கூறப்பட்டுள்ளது என பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களால் அடையாளங் காணப்படுகின்றது. இச்சாசன வாசகங்கள் அடங்கிய கந்தாண் முறையாகப் பாதுகாக்கப்படாமையால் எழுத்துக்கள் தேய்வடைந்திருந்தமையை அவதானிக்க முடிந்தது.

5.5 நடுகல் வைக்கும் முறை

தமிழ் கிராமங்களில் ஒன்றான பழகாமம் மாவேற்குடாவில் மூன்று கந்தாண்கள் வயல்வெளியில் நடுகற்களாக நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. இதிலே மரணச்செய்தி பற்றிய வாசகங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. கணபதிப்பிள்ளை என்பவர் 1919 ஆம் ஆண்டு தைமாதம் 27ஆம் திகதி பரமபதம் அடைந்தார் எனவும் மற்றுமொரு கந்தாணிலே கந்தப்பன் (1908) மற்றும் கந்தவேள்(1927) ஆகியோரும் தெய்வீக மரணமடைந்த செய்தியும், 1890ஆம் ஆண்டுக்குரிய கல்வெட்டில் நாகையா என்பவருக்குத் தானம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள செய்தி பற்றிய குறிப்பும் காணப்படுகின்றது. இதன் மூலம் இறந்தோருக்கு நடுகல் வைக்கும் மரபு மட்டக்களப்பு பிரதேச மக்களிடையே நிலவியது எனக் கொள்ள முடிகின்றது.

இவ்வாய்வில் பின்வரும் முடிவுகள் பெறப்பட்டன. ஈழத்தின் ஏனைய பகுதிகளைக் காட்டிலும் அதிகமான பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் மட்டக்களப்பு தேசத்தில் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இற்றைக்கு இரண்டாயிரத்து நூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் இப்பகுதிகளில் தமிழர்கள் வாழ்ந்தமைக்கும், தமிழ் மொழியின் செல்வாக்கு ஏற்பட்டிருந்தமைக்கும் இச்சாசனங்கள் உறுதியான சான்றுகளாகின்றன. அத்துடன் மட்டக்களப்பில் குறுநில அரசர்களின் ஆட்சி நடைபெற்றுள்ளது. இந்து சமயம் நிலைபெற்றிருந்தமைக்குச் சான்றுண்டு. குறிப்பாக தமிழர் மத்தியில் சமணம், பௌத்தம் ஆகிய சமயங்கள் முற்காலத்தில் நிலைபெற்றிருந்தமைக்கான ஆதாரபூர்வமான சான்றுகளை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. வயல் நிலம் தொடர்பான தகவல்களும் கல்வெட்டுக்களாக வெட்டப்பட்டிருந்தன என்ற விவரத்தையும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. 16ஆம், 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அரசர்கள், வன்னியர், பொதுமக்கள் ஆகியோர் கோயில்களுக்கு மானியங்கள் வழங்கியமை பற்றிய விவரங்களை இடைக்காலக் கல்வெட்டுக்களின் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. மட்டக்களப்பின் வரலாற்றும் சங்களை வெளிப்படுத்துகின்ற இத்தகைய சாசனங்களைக் கண்டுபிடித்து, அவற்றைப் பாதுகாப்பது ஒவ்வொருவரதும் கடமையாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

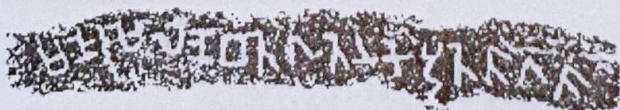
1. Paranavitana.S, Inscription of Ceylon, vol-01, Colombo, 1970
2. சிற்றம்பலம்.சி.க. ஈழத்து இந்துசமய வரலாறு, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம் - திருநெல்வேலி, 1996, ப-37
3. Inscription of Ceylon, 1970
4. சிற்றம்பலம்.சி.க. மே.கூ.நா. 1996
5. சிற்றம்பலம்.சி.க. மே.கூ.நா. 1996, ப- 38
6. சிற்றம்பலம்.சி.க. மே.கூ.நா. 1996, ப- 38
7. பத்மநாதன்.சி. இலங்கையில் இந்துசமயம், அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் - குமரன் புத்தக இல்லம், 2005
8. சிற்றம்பலம்.சி.க. மே.கூ.நா. 1996, ப- 238
9. பத்மநாதன்.சி. இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்-கொழும்பு, 2006

10. Dorai Rangaswamy.MA, The surname of the cankam age Literary and Tribal, (Madras), 1968, pp-39,43
11. பத்மநாதன்.சி, மே.கூ.நா, 2006, ப -XXX
12. சிற்றம்பலம்.சி.க, யாழ்ப்பாணம் - தொன்மை வரலாறு, யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழக வெளியீடு, 1993, ப-112
13. தங்கேஸ்வரி.க, கிழக்கிலங்கை பூர்வீக வரலாறு, மணிமேகலைப் பிரசுரம், 2007, ப- 102
14. சிற்றம்பலம்.சி.க, மே.கூ.நா, 1996, ப- 123
15. சிற்றம்பலம்.சி.க, மே.கூ.நா, 1996, ப- 125
16. சிற்றம்பலம்.சி.க, மே.கூ.நா, 1996, ப- 125
17. சிற்றம்பலம்.சி.க, மே.கூ.நா, 1996, ப- 199
18. பத்மநாதன்.சி, மே.கூ.நா, 2006, ப-ஒஒஒஒஒஒஒஒ
19. www.puthinappalakai.com
20. சிற்றம்பலம்.சி.க, மே.கூ.நா, 1993, ப-110
21. சிற்றம்பலம்.சி.க, மே.கூ.நா, 1993, ப-111
22. Paranavitana.S, Inscription of Ceylon, vol-01, Colombo, 1970
23. சிற்றம்பலம்.சி.க, மே.கூ.நா, 1996, ப - 300
24. www.puthinappalakai.com
25. www.puthinappalakai.com
26. www.puthinappalakai.com
27. பத்மநாதன்.சி, ஈழத்து இலக்கியமும் வரலாறும், குமரன் புத்தக இல்லம், 2004
28. பத்மநாதன்.சி, மே.கூ.நா, 2004

கல்வெட்டுக்கள்

391

443

507

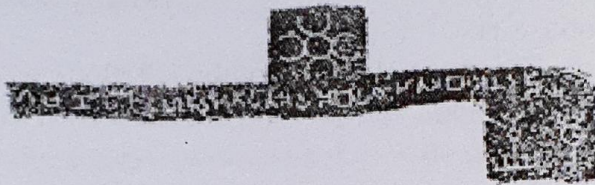
531

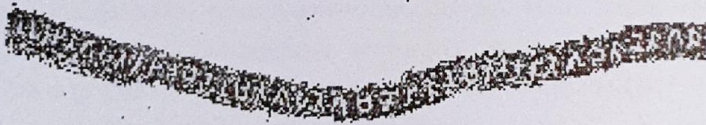
529

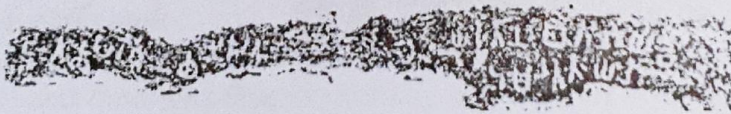
550

389

480

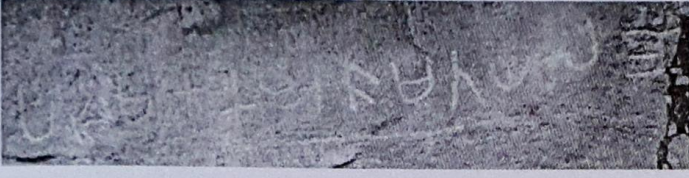

457

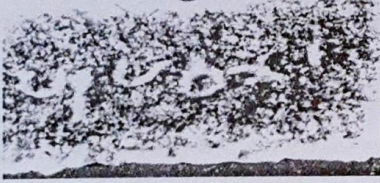

பிராமிக் கல்வெட்டுக்கல்

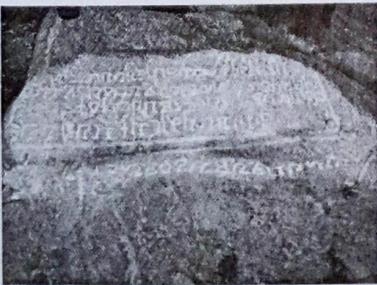
வெல்லாவெளிக் கல்வெட்டு

வெல்லாவெளி புள்ளபுடிச்சான் மலைக் கல்வெட்டு

முருக்கன் தீவில் கிடைத்த சாசனம்

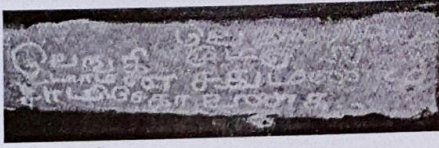

குடும்பி மலைக் கல்வெட்டு

வெருகல் கல்வெட்டு

கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிஸ்வரர் கோயில் கல்வெட்டு

1. ஸ்ரீ சங்	14. தில் லை	27. நம் செ
2. சபை	15. மா தம்	28. தானுதி
3. தி பற்ம	16. உய தியதி	29. ல் கெங்
4. ரானதி	17. சிவனான	30. கைக் க
5. நிபுவன	18. சங்கரகர்	31. ரையில்
6. ச்சக்கிற	19. கொ ளி	32. காராம்ப
7. வத்திக	20. லுக்கு	33. க லைக்
8. ள் ஸ்ரீ வி	21. கொடுத்	34. கொற்ற
9. சய வா	22. த வொ	35. பாவத் லை
10. கு தெவா	23. வீல் ஓ	36. தக்கொள்
11. ற்கு ஆ	24. ன்த தன்	37. ளக்கடவ்
12. ண்டுப	25. மத்துக்	38. ராருகவும்
13. த் தாவ	26. கு அகி	